

da var begyndt paa, kunde have været brudt, hvis der havde staaet en virkelig frihedsbevidst Minister. Men jeg kan alt-saa paa mit Partis Vegne give mit Tilsagn til at være med til at forberede en Adskillelse mellem Stat og Kirke, men aldrig gaa med til at drøfte Spørgsmaalet om Oprettelse af en Kirkeforfatning med særlig kirkelig Repræsentation. Vi maa hævde, som Venstre altid har hævdet, at saa længe vi har en Folkekirke, er det Rigsdagen, der har den øverste Myndighed. Men naar jeg har sagt dette, maa jeg om selve Forslaget sige, at et Forslag som det her foreliggende kan vi fra vor Side ikke give vor Tilslutning. Den Sammensætning af Udvalget, der er foreslaaet, forekommer mig fuldkommen urimelig. Det foreslaas, at Menighedsraadene skal være repræsenterede ved 6 Medlemmer. Jeg maa tilstaa, at jeg for-bavsnes noget over, at den højtærede Kirke-minister kan foreslaa det, naar man vurderer Menighedsraadene, som Ministeren gør i følgende Udtalelse, som jeg med den højt-ærede Formands Tilladelse skal læse op: „Da Menighedsraadene nu ifølge de Regler, der gælder for Valget til dem, og ifølge den Deltagelse, som der har været i disse Valg, ikke kan skønnes at give et fuldgyldigt Udtryk for de folkekirkelige Medlemmers Mening hverken om dette Spørgsmaal eller om andre kirkelige Spørgsmaal“ o. s. v. Og naar den højtærede Kirkeminister ser saa-ledes paa Menighedsraadene — og deri er jeg i Virkeligheden ganske enig med den højtærede Kirkeminister —, kan jeg ikke forstaa, at han vil give dem en saadan Indfyldelse, som han her tilsigter at give dem, og lige saa lidt forstaaer jeg, at der skulde være nogen som helst Begrundelse for, at de forskellige kirkelige Foreninger og Institutioner, som nævnes i Lovforslagets § 2, skulde have en særlig Repræsentation. Jeg forstaaer meget godt, at det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen mener, at saa skulde ogsaa andre Institutioner og Foreninger med. Hvorfor tager man ikke „Kirkeligt Landsforbund“ med? Og jeg ved ikke, om det gamle „Centrum“, som det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen talte om, har nogen Organisation mere, men det maatte dog være ligestillet med de Organisationer, der er Tale om her. Jeg mener, at man overhovedet ikke bør sam-

mensætte Udvalget paa den Maade, her er foreslaaet. Jeg mener, at den mest fuldgyldige og den mest alsidige Repræsentation for den danske Folkekirke finder vi i Virkeligheden i det danske Folketing, og dette danske Folketing repræsenterer tillige dem, som staaer udenfor Folkekirken, og som saa vist ogsaa har Interesse i det, der er Tale om her. Derfor vil jeg finde det rimeligt, at det, naar et Udvalg skal nedsættes til at tage Spørgsmaalet om Adskillelse mellem Stat og Kirke op til alvorlig Overvejelse, bør være Folketinget, der vælger dette Udvalg efter Forholdstalsvalg, enten indenfor eller udenfor sine Rækker. I saa Fald vil vi faa en virkelig alsidig og fuldgyldig Repræsentation for den danske Folkekirke. Jeg kan ikke have noget imod, at den højtærede Kirkeminister faar Lov til at føje til Udvalget enkelte Medlemmer, som han mener kan have Betydning ved deres saglige Indsigt i de Forhold, der bliver Grund til at drøfte her.

Med disse Bemærkninger kan jeg anbefale, at man arbejder videre for om muligt at faa et Udvalg af den Art nedsat, jeg her har skitseret, i Haab om, at der da kan gøres et forberedende Arbejde til den Adskillelse, som ogsaa vi ønsker en Gang maa komme mellem Stat og Kirke. Vi kan ikke gaa ind i Forhandlinger om nye Kirkeforfatningsplaner, som det efter det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersens Udtalelser i Virkeligheden er Maalet for det ærede Medlem.

Kirkeministeren (Dahl): Jeg vil begynde med at takke den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Kammersgaard) og den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (J. Oskar Andersen) for den Tilslutning, de har givet det foreliggende Lovforslag, og jeg kan ogsaa takke den ærede Ordfører for det radikale Parti (Povlsen), fordi han vil medvirke til, at et Udvalg som det foreslaaede bliver nedsat. Der har været noget afvigende Meninger — hvilket i og for sig er naturligt — om, hvorvidt den Maade at sammensætte Udvalget paa, som er foreslaaet, er den rigtige og den heldigste. Jeg fastholder naturligvis ikke absolut, at den i Lovforslaget foreslaaede Maade er den heldigste; det er muligt, at Udvalget kan faa en